

ger den højtærede Indenrigsminister i den Holding, han indtager i Forsvars-kommissionen, og der er nogle, som følge den højtærede Ministers fynske Kollega, Landstingsmanden, i det Standpunkt, han har taget. Og det er jo ret forskellige Standpunkter. Det ene kræver Bibeholdelse af Københavns Landbefæstning; det andet kræver dens Nedlæggelse. Hvordan man vil etablere et ubrødeligt Sammenhold mellem disse to Standpunkter, begriber jeg ærlig talt ikke.

Men indenfor Reformpartiet er det lige saa galt. Man ser baade Vælgere og Blade af dette Parti indtage højst forskellige Standpunkter i denne Sag. Nu kan det godt være, at man mener, som en Redaktør indenfor Reformpartiet nede i Syd-sjælland mener, at det ikke har saa meget at betyde, hvordan de menige stille sig med Hensyn til Københavns Landbefæstning, det, det kommer an paa, er, hvordan Folketingsmændene stille sig. Ja, det er en sidste ny Maade at etablere ubrødeligt Sammenhold og Enighed paa, at man siger, det gør ikke saa meget, hvad Vælgere sige, naar blot Rigsdagsmændene staa paa et andet Standpunkt. Jeg tror, den højtærede Konseilspræsident vil komme til at opleve adskillige Skuffelser i sin Ministertid. Han vil nok komme til at se, at Forholdene i Virkeligheden ikke ere saa lyse, som han muligvis tænkte sig straks, da han dannede sit Ministerium.

Medens jeg er ved Militærvæsenet, kunde jeg dog have Lyst til at gøre et Forsøg — der er gjort et Par, men uden nogen Frugt — paa at faa en lille Smule Besked om, hvad den Tale, som det ærede Medlem for Frøstrupkredsen (Nørhave) holdt i sin Valgkreds, betød. Han sagde, at naar det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) maatte gaa fra Konseilspræsidentpladsen, laa det ikke i Alberti-Skandalen, men det laa i hans Stilling til Militærvæsenet. Jeg vilde meget gerne have at vide, om der ligger noget bag ved denne Udtalelse, om det er en Udtalelse, man kan lide paa. Ja, det er jo ingenlunde umuligt, at denne Udtalelse aldrig skulde have været offentlig frem. Man skal jo ikke altid, saaledes som det ærede Medlem fra Thy (Kierkegaard) forlangte før, sige den fulde Sandhed, det har i alt Fald ikke været Reformpartiets Opgave. Jeg gad vide, om det er en af den Slags Udtalelser, som nok maatte være brugt Mand og Mand imellem, men paa hvilken der helst skulde have staaet „privat“ eller „fortrolig“. Jeg gad vide,

om det er af den Slags Udtalelser, som nok maatte give det Udseende af, at der var en anden Grund til det ærede Medlem fra Ringkøbings Fald end den virkelige. Det ærede Medlem fra Frøstrup har, saa vidt jeg ved, mærkværdigvis ikke været til Stede her i Salen det sidste Par Dage — jeg har ikke set ham i alt Fald —, men det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds er jo til Stede, og han maa dog vide noget om, hvorvidt det er rigtigt, at han faldt som Konseilspræsident, fordi hans Militærpolitik ikke var saadan, som man andre Steder kunde ønske den. Det er dog ikke noget, der henhører under Reformpartiets Privatliv, at et dansk Ministerium falder, det forekommer mig, at andre end Reformpartiets Medlemmer have Ret til at kræve Oplysning om Grunden til, at Ministeriet faldt. Derfor forekommer det mig, at man har nogen Ret til at forlange af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds, at han ikke indtager den tvetydige Stilling at lade denne Udtalelse af det ærede Medlem fra Frøstrup løbe Landet rundt uden at demtere den. Hvis Udtalelsen da ikke er rigtig. Er Udtalelsen derimod rigtig, saa kaster den ganske vist et andet Lys end det sædvanlige over den forrige Konseilspræsidents Afgang. Saa maa man jo faa det Indtryk, at der i Reformpartiet findes et Flertal, der er uenigt med det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds om den Militærpolitik, som han agtede at drive. For man kan vel ikke tænke sig, at der andre Steder fra kunde gøre sig Indsigelser mod hans Militærpolitik gældende med den Virkning, at han nødtes til at gaa af som Konseilspræsident.

Til Slutning vil jeg gøre et Par Bemærkninger til, hvad den højtærede Konseilspræsident udtalte om sit Ministeriums Sammensætning, særlig naar han udtalte sig om, at der skulde være gjort Indsigelse imod, at 4 Medlemmer af den forrige Regering var komne ind i den nuværende Regering. Den højtærede Konseilspræsident sagde, at det var de 4 bedste, han kunde finde. Ja, det er jo en formildende Omstændighed, det indrømmer jeg. Naar der ikke var nogen bedre, saa er der ikke noget at sige til den Ting. Men det er et Spørgsmaal, om der ikke var Folk indenfor Reformpartiet, som var mere kvalificerede til disse Stillinger. Den højtærede Konseilspræsident kender ikke Reformpartiet rigtigt, han har aldrig været Medlem af det. Det har jeg været, jeg kender baade Reformpartiet som Parti og de en-